

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені І. І. МЕЧНИКОВА
Кафедра періодичної преси та медіаредагування

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної
роботи

_____ Майя НІКОЛАЄВА

«_____» _____ 20__ р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«БК 5: ТЕКСТ ЯК ОБ'ЄКТ ТЕОРЕТИЧНОЇ РЕФЛЕКСІЇ»

Рівень вищої освіти: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: 06 Журналістика

Спеціальність: 061 Журналістика

(код і назва спеціальності (тей))

Освітньо-професійна програма: Журналістика
(назва ОПП/ОНП)

Робоча програма навчальної дисципліни «Текст як об'єкт теоретичної рефлексії». Одеса: ОНУ, 2024. – 12 с.

Розробник:

Мусій В.Б., д. філол. н., професор, в.о. завідувача кафедри періодичної преси та медіаредагування

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри періодичної преси та медіаредагування

Протокол № ____ від “ ____ ” _____ 2024 р.

В.о. завідувача кафедри _____ Валентина МУСІЙ
(підпис) (ім'я ПРИЗВИЩЕ)

Погоджено із гарантом ОПП

_____ Тетяна ТХОРЖЕВСЬКА
(підпис) (ім'я ПРИЗВИЩЕ)

Схвалено навчально-методичною комісією (НМК) факультету журналістики,
Протокол № ____ від “ ____ ” _____ 2024 р.

Голова НМК _____ Олена ІВАНОВА
(підпис) (ім'я ПРИЗВИЩЕ)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри періодичної преси та медіаредагування

Протокол № ____ від “ ____ ” _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____
(підпис) (ім'я ПРИЗВИЩЕ)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри періодичної преси та медіаредагування

Протокол № ____ від “ ____ ” _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____
(підпис) (ім'я ПРИЗВИЩЕ)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		<i>очна форма навчання</i>	<i>Заочна форма навчання</i>
Загальна кількість: кредитів – 3 годин – 90 змістових модулів – 1	Галузь знань 06 Журналістика Спеціальність 061 Журналістика (код і назва) Рівень вищої освіти: перший(бакалаври)	<i>Дисципліна вільного вибору</i>	
		<i>Рік підготовки:</i>	
			III-й
		<i>Семестр</i>	
			6-й
		<i>Лекції</i>	
			4
		<i>Практичні, семінарські</i>	
			6
		<i>Лабораторні</i>	
		год.	
		<i>Самостійна робота</i>	
			80
		Форма підсумкового контролю: залік	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни: формування у слухачів розуміння природи тексту: його структури, його меж, його різновидів; поглиблення теоретичних знань та уміння створювати власні тексти.

Завдання:

1. Надати слухачам уявлення про те, що текст – це організована автором послідовність знаків, між якими є абсолютний зв'язок, а знак це носій інформації, у якому є денотат (знак матеріально виражено) і нематеріальний сенс.
2. Навчити слухачів розрізняти тексти художні і нехудожні, з одного боку, і різновиди нехудожніх текстів, з іншого боку.
3. Ознайомити студентів зі законами побудови тексту та навчити їх структурувати власні тексти.
4. Продемонструвати студентам значимість і різновиди контексту для подальшого їхнього власного створення тексту
5. Навчити розмежовувати поняття «текст» та «гіпертекст», текст та його ремейк (сіквел тощо)
6. Сприяти формуванню навичок фахового вміння будувати тексти різної спрямованості.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування елементів таких **компетентностей:**

Інтегральної:

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі соціальних комунікацій, що передбачає застосування положень і методів соціально-комунікаційних та інших наук і характеризується невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 01. Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.

ЗК 04. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 08. Здатність навчатися і оволодівати сучасними знаннями.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК)

СК 01. Здатність застосовувати знання зі сфери соціальних комунікацій у своїй професійній діяльності.

СК 02. Здатність формувати інформаційний контент.

СК 09. Здатність застосовувати знання щодо різних соціальних контекстів у професійній діяльності з урахуванням міждисциплінарних зв'язків журналістики.

Програмні результати навчання (ПР)

ПР 01. Пояснювати свої виробничі дії та операції на основі отриманих знань.

ПР 02. Застосовувати знання зі сфери предметної спеціалізації для створення інформаційного продукту чи для проведення інформаційної акції.

ПР 04. Виконувати пошук, оброблення та аналіз інформації з різних джерел.

ПР 08. Виокремлювати у виробничих ситуаціях факти, події, відомості, процеси, про які бракує знань, і розкривати способи та джерела здобування цих знань.

ПР 14. Генерувати інформаційний контент за заданою темою з використанням доступних, а також обов'язкових джерел інформації.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:**

- зміст понять «текст» - «підтекст» - «контекст» - «гіпертекст» - «інтертекст»;
- специфічні ознаки медіатексту, які відрізняють його від інших різновидів тексту;

- закони побудови тексту і окремо – медіатексту; роль паратекстуальних елементів (як перітексту, так і епітексту);
- параметри жанрового та стильового диференціювання медіатекстів

вміти:

- розрізняти текст і твір;
- розрізнити «гіпертекст» і «мегатекст»;
- виявити сенс використання автором інтертекстуальності;
- відокремити ремейк від сіквелу, пріквелу, кросоверу;
- відокремити художній текст від медійного та виявити спільне між ними;
- виявити характер тексту як різновиду групи медіатекстів (аналітичний, інформаційний, художньо-публіцистичний, публіцистично-діловий, публіцистично-конфесійний, публіцистично-науковий)
- виявити композиційні, комунікативні, логіко-поняттєві, психологічні, тематичні компоненти твору;
- провести контент-аналіз тексту;
- побудувати власний текст; підібрати точний заголовок, а також інші пара текстуальні складові до власного тексту (епіграф, лід, примітки та коментарі).

3. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Тема 1. Текстоцентризм сучасної гуманітаристики (етнотекст, культура як текст, текст як форма комунікації, текст як основна частина набору у друкарстві, художній текст і художній твір тощо). Текст як зв'язкова і повна послідовність знаків. Текст як акт діалогу між автором-читачем та культурним, соціально-історичним контекстом. Постмодерністська теза, що текст не відображає реальність, а створює нову реальність, а будь-яка історія є історія створення та інтерпретації тексту.

Тема 2. Різновиди текстів та основні їхні характеристики (тексти художні і нехудожні; тексти масової комунікації, офіційної сфери, наукові тексти тощо); параметри розмежування різновидів тексту: побудова, підпорядкованість законам, рівні відображення дійсності, спрямованість впливу, функції, зв'язок між комунікацією та життєдіяльністю, естетична функція, відсутність / наявність підтексту, сприйняття реципієнтом тощо). «Текст» і «твір»: параметри розмежування понять. Членованість і зв'язність, когезія і когерентність тексту; концептуальність та модальність як головні ознаки творів.

Тема 3. Підтекст та контекст. Контекст як загальний зміст соціокультурних умов, ментальних станів епохи, превалювання соціальної та індивідуальної психології, що дієвим чином впливає на автора у процесі створення того чи іншого твору та сприяє уточненню смислового значення написаного; контекст творчості і контекст сприйняття. Підтекст як прихований зміст висловлювання, не висловлене прямо слово, на зміст і сенс якого вказують окремі деталі, репліки і діалоги, особливості розташування і написання слів. Умови виділення і урозуміння реципієнтом підтексту: розуміння лінгвістично оформленої частини повідомлення, яке вимагає знання мови, якою зроблено це повідомлення; володіння знанням пресу позиції; спрямованість читача на занурення у закладені автором твори смисли, готовність до уважного та аналітичного читання, збіг концептуальної системи читача та автора.

Тема 4. Паратекстуальність як феномен. Текст і поза текстова реальність, делімітаційні знаки кордону між текстом і поза текстовою реальністю; Ж.Женетт про перітекст та епітекст. Паратекст авторграфічний і алогграфічний. Заголовок тексту і заголовковий комплекс медійного твору. Епіграф і присвята. Метатекст.

Тема 5. Текст – гіпертекст – мегатекст - понадтекстова єдність.

Мегатекст як сукупність, система, що складається з окремих текстів, об'єднаних загальною проблематикою, завдяки чому ця сукупність (система) перетворюється на уяву реципієнта на один великий текст; різножанровість сукупності творів, які можна включити в мегатекст і які розрізняються стилістично, засобами комунікації, риторичними стратегіями, своєю скерованістю, різноманітність авторів окремих складових мегатексту і тематична єдність усіх складових як головна умова об'єднання їх у мегатекст. Одеський текст як мегатекст. Гіпертекст як набір текстів, що містять вузли переходу між ними, які дозволяють обирати читачем відомості, які йому потрібні, а також послідовність читання; відсутність тематичного зв'язку між текстами, що стають складовими гіпертексту. Медіа-видання як поза текстова єдність.

Тема 6. Інтертекст. Інтертекстуальність як міжтекстова взаємодія різних творів. Сутність поняття про запозичення, різновиди запозичень (алюзія, ремінісценція, цитата, парафраза). Ю.Крістева, Р.Барт, Н.П'єге-Гро, В.Просалова про інтертекстуальність. Інтертекстуальність як загальна властивість мистецтва слова, і специфічна ознака словесності доби постмодерну, яка полягає у тому, що наративний текст будується як ланцюжок цитат і ремінісценцій з інших текстів і перетворюється таким чином а) у демонстрацію того, що єдина реальність – це текст, який кожен раз створюється наново; б) гру автора з читачем у розшифрування цитації.

Тема 7. Сіквел, пріквел, ремікс, кросовер, ремейк – як прояви перекодування тексту. Зміст і співвідношення понять «запозичення» і «літературна обробка» («переробка»). **Сіквел** як продовження твору, який отримав успіх у широких кіл глядачів (читачів) і у зв'язку з цим користується комерційним успіхом, «сюжет» і «протосюжет», характер хронотопу у сіквелі по зрівнянню з першоджерелом. **Пріквел** як картина подій, які передували подіям першоджерела, самостійність авторів пріквелів у створенні подій на відміну від залежності авторів сіквелів від протосюжету. **Ремейк** як виправлений, перероблений чи оновлений варіант відомого твору, прояв ігрового ставлення до тексту-першоджерела, наявності діалогу з ним у підтексті. **Ремікс** як перекодування тексту відомого твору шляхом його деформації; припустимість змішання високого та низького, трагедійного та фарсового у реміксі. **Сайдквел (або спін-офф)** як твір, дія якого протікає у вигаданому світі раніше створеного твору, або головним героєм якого стає другорядний персонаж цього вихідного, добре відомого публіці твору. Це свого роду відгалуження від сюжетної лінії відомого твору; зв'язок сайдквела з джерелом на сюжетно-фабульному та хронотопному рівнях. **Кросовер** як твір, у якому переплітаються сюжетні лінії двох і більше творів-оригіналів.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин									
	Очна форма					Заочна форма				
	Усього	у тому числі				Усього	у тому числі			
		л	п/с	лаб	сп		л	п/с	лаб	сп
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Змістовий модуль 1.										
Тема 1. Текстocентризм сучасної гуманітаристики						12	2			10

Тема 2. Різновиди текстів та основні їхні характеристики						12	2			10
Тема 3. Підтекст та контекст						12		2		10
Тема 4. Паратекстуальність як феномен						16		2		14
Тема 5. Текст – гіпертекст – мегатекст - понадтекстова єдність						12		2		10
Тема 6. Інтертекст						10				10
Тема 7. Сіквел, пріквел, ремікс, кросвер, ремейк – як прояви перекодування тексту						16				16
Усього годин						90	4	6		80

5. Теми семінарських занять

Семінарські заняття не передбачені

6. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 3. Тема: Контекст медіатексту. Підготовка до заняття передбачає ознайомлення з теорією питання (зміст поняття «контекст» - у лінгвістиці, літературознавстві та журналістикознавстві; види контексту; роль контексту у вираженні автором власної концепції, з одного боку, і урозумінні авторської концепції його реципієнтом, з іншого боку), а також практичне застосування теоретичних знань: аналіз медіатексту (за вибором студента) з точки зору контексту його створення, сприйняття, а також характеру цього контексту (історичний, політичний, культурний тощо).	2
2	Тема 4. Тема: Паратекстуальний рівень фікційного / не фікційного твору. Підготовка до заняття передбачає визначення понять «паратекст», «епітекст», «перітекст», ознайомлення з історією включення цих понять у науковий обіг, а також аналіз одного з текстів (за вибором студента) з точки зору семантики та функцій пара текстуальних елементів (заголовки, епіграф, присвята, авторські примітки).	2
3	Тема 5. Тема: «Одеський текст» як мегатекст. Підготовка до практичного заняття передбачає визначення змісту поняття «мегатекст» та його складових. Після цього студенти мають підібрати тексти (як наукові так і художні) з історії, культури, літератури, географії, економіки Одеси, які дозволяють виявити специфічні риси такого феномену, як Одеський текст.	2
	Усього	6

7. Теми лабораторних занять

Лабораторні заняття не передбачені.

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми / вид роботи	Кількість годин	
	Тема 1. Ознайомлення із статтею: Кузь О.М. Соціальна реальність як текст. <i>Наука. Релігія. Суспільство</i> . 2008. № 2. С.260 – 264. Підготовка письмового опису значної події суспільного життя (за вибором студента) як тексту сьогодення		10
	Тема 2. Підбір текстів з ключовим концептом «кохання» (прозова або поетична художня література, тексти с соціології, психології) і порівняння текстів з метою виявлення специфічних ознак художніх та нехудожніх текстів і їхнього подальшого розмежування.		10
	Тема 3. Проаналізувати журналістський нарис (за вибором студента) з точки зору впливу контексту на відображення автором дійсності, а також сприйняття читачем цього нарису.		10
	Тема 4. Проаналізувати випуск газети (за вибором студента) з точки зору характеру заголовкового комплексу.		14
	Тема 5. Ознайомлення з низкою досліджень гіпертекстуальності (гіпертексту) та виявлення тих положень про гіпертекст, які зближують концепції усіх авторів і тому можуть вважатися найбільш показовими для визначення сутності гіпертекстуальності. Статті, що рекомендовано для аналізу: Місяць Н. Гіпертекст – новий крок у розвитку тексту. <i>Волинь-Житомирщина</i> . 2002. № 9. С.103-105. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vg_2002_9_21 ; Мошинська О.Ю., Пилипенко С.Г. Гіпертекст у просторі культури. <i>Media i філософія: грані взаємодії: монографія</i> . Харків: Право, 2017. С.121 – 135. URL: https://dspace.nlu.edu.ua PDF; Татаренко А. Гіпертекст, «гіпертекстуальність», «ерготична література»: походження та окремі аспекти функціонування термінів. <i>Studia Slovalistica</i> . 2011. С.100-114.		10
	Тема 6. Підготовка письмового аналізу тексту ЗМІ (за вибором студента) з точки зору мотивації інтертекстуальних вкраплень.		10
	Тема 7. Ознайомлення з положеннями монографії Є.М. Васильєва «Сучасна драматургія: жанрові трансформації, модифікації, новації» (Луцьк, 2017) про кросвер і ремейк з подальшим аналізом тексту художнього твору (за вибором студента) як результату перекодування широко відомого твору		16
	ВСЬОГО		80

9. Методи навчання

Лекція, практичні заняття, розповідь, пояснення, бесіда, евристична бесіда; аналіз текстів творів

10. Форми контролю і методи оцінювання

Поточне оцінювання усних відповідей на практичних заняттях та письмових завдань, виконаних як в межах лекційного матеріалу, так і вивченого самостійно; оцінювання самостійної роботи.

Підсумковий контроль: залік

Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти

Оцінка за національною шкалою	Теоретична підготовка	Практична підготовка
	Здобувач освіти	
Відмінно	у повному обсязі володіє системними знаннями про сутність тексту й твору, оперує фактами; глибоко та всебічно розкриває сутність таких категорій, як контекст, структура журналістського твору; демонструє високі знання про сенс такої категорії як інтертекстуальність і суміжні з нею – римейк, сиквел, приквел тощо; розуміє різницю між поняттями «гіпертекст» та «мегатекст» як у літературному, так і в журналістському творі. Самостійно знаходить додаткову інформацію з основної і додаткової літератури та використовує її при виявленні особливостей змісту та побудови кожного з текстів як літератури, так і журналістики. Під час усних виступів та письмових відповідей вільно, самостійно та аргументовано аналізує проблему сутності, різновидів, структури кожного з жанрів вербальних творів.	вільно використовує набуті теоретичні знання на семінарських заняттях; глибоко та всебічно аналізує й інтерпретує художні та журналістські твори з точки зору пара текстуальних рівнів в кожному з них, їхньої цілісності як систем, їхнього діалогу з іншими творами (контекст, інтертекст); розуміє підстави зіставлення та розмежування твору і тексту; аргументовано обирає вид аналізу та виявляє загальні та відмінні тенденції в них; формує висновки і узагальнення стосовно їхньої специфіки й місця. Проявляє творчий підхід та ініціює нові шляхи розв'язання проблем поетики, структури та діалогічності текстів, використовуючи при цьому основну та додаткову літературу; зразково виконує контрольні завдання та завдання для самостійної роботи; може оцінити результати власної практичної діяльності
Добре	досить повно володіє знаннями про сутність тексту як у культурології, соціології, філології, психології, так і в журналістикознавстві, сутність тексту і твору та суттєві їхні ознаки; оперує фактами; має уявлення про сутність підтексту та контексту, різновидів контексту як у художньому, так і в журналістському	має стійкі навички аналізу художнього та журналістського вербального тексту і твору (їхньої структури, пара текстуальності, мета текстуальності та інтертекстуальності), може визначити загальні й відмінні тенденції процесів та законів створення тексту ЗМІ та в

	творі, а також – в масовій свідомості та засобах впливу на масову свідомість (вербальний текст та реклама), але при аналізі окремих творів не вистачає достатньої глибини та аргументації; самостійно аналізує, узагальнює і систематизує отримані знання, але допускає при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки	літературі, але в основному застосовує стандартні види аналізу; більшість завдань для самостійної роботи виконує правильно
Задовільно	знаннями про текст та твір, а також про особливості та ознаки кожного (когерентність, модальність, цілісність тощо) володіє на репродуктивному рівні або відтворює певну частину даного матеріалу з елементами логічних зв'язків; називає основні риси тексту і твору, структури тексту, але має значні ускладнення під час виділення суттєвих ознак естетичної програми автора твору, виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків	під час виділення суттєвих ознак тексту і твору має ускладнення; у процесі аналізу журналістського та художнього твору проявляє елементарні, нестійкі навички; правильно виконує половину контрольних тестових завдань; під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків виявляє непослідовність
Незадовільно з можливістю повторного складання	матеріалом з теорії тексту й твору володіє поверхово; не може виявити паратекстуальні та метатекстуальні складові тексту; не може обґрунтувати та аргументовано пояснити значимість підтексту та контексту, допускає суттєві помилки під час відповіді.	недостатньо розкриває сутність та специфічні ознаки тексту і твору; уміння та навички аналізу творів відсутні, тому тексти аналізує фрагментарно, без узагальнень та висновків, допускає при цьому суттєві неточності; окремі завдання для самостійної роботи виконує за допомогою викладача
Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не володіє матеріалом з теорії тексту і твору	виконує лише елементи аналізу твору та завдань для самостійної роботи, потребує постійної допомоги викладача

11. Питання для поточного контролю

1. «Текст» і «твір» - визначення сутності термінів.
2. Текстоцентризм сучасної гуманітаристики. Тлумачення змісту поняття «текст» в філології, культурології, психології, соціології, журналістиці.
3. Різновиди текстів за сферою їхнього застосування.
4. Ознаки тексту.
5. Текст як система.
6. Ознаки твору.
7. Специфічні ознаки медіатексту. Медіатекст авторський та перцептивний.
8. Жанри медійних текстів.

9. Різновиди медійних текстів.
10. Компоненти медійних творів.
11. Підтекст, умови виявлення реципієнтом підтексту.
12. Контекст, різновиди контексту.
13. Методи текстознавства. Сутність контент-аналізу.
14. Паратекст – сутність поняття, історія терміну.
15. Паратекст авторграфічний і алогографічний
16. Перитекст і епітекст.
17. Заголовок і його роль в медіатексті. Сутність поняття «заголовковий комплекс».
18. Епіграф і присвята, їхня роль в тексті.
19. Мегатекст. Зміст поняття, різновиди мегатекстів.
20. Гіпертекст. Зміст поняття. Гіпертекст в просторі медіа.
21. Міжтекстова єдність.
22. Інтертекст. Історія виникнення поняття. Точки зору науковців на зміст понять «інтертекст» та «інтертекстуальність».
23. Інтертекстуальність як загальна властивість мистецтва слова.
24. Запозичення: зміст поняття, різновиди запозичень (алюзія, ремінісценція, цитата, парафраза).
25. Сіквеляк прояв перекодування тексту.
26. Пріквел як прояв перекодування тексту.
27. Ремікс як прояв перекодування тексту.
28. Кросовер як прояв перекодування тексту.
29. Ремейк як прояв перекодування тексту.
30. Сайдквел – як прояв перекодування тексту.

12.Розподіл балів, які отримують студенти

Поточний контроль передбачає оцінювання за кожно з тем семінарських занять (оцінки на семінарах, за виконання СР). Періодичний контроль проводиться у вигляді бланкового тестування. Якщо за результатами поточного контролю здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів, або якщо він набрав 60 і більше балів, проте хоче поліпшити свій підсумковий результат, він повинен виконати залікове завдання (див. Перелік питань для поточного контролю) і з урахуванням його результатів одержати відповідну кількість залікових балів із дисципліни.

Поточний контроль							Періодичний контроль (тестування)	Загальна оцінка
C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7		
10	10	10	10	10	10	10	30	100

C1-C7 – семінарські заняття

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно добре	зараховано
85-89	B		
75-84	C		

70-74	D	задовільно	
60-69	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

13. Навчально-методичне забезпечення

Робоча програма навчальної дисципліни «Текст як об'єкт теоретичної рефлексії».
Одеса: ОНУ, 2024. – 12 с.

14. Рекомендована література

Основна

1. Зінссер В. Текст-Пекс-Шмекс / пер. з англ. Д.Кожедуба. Київ: Наш формат, 2018. 288 с.
2. Михайленко В. Теорія твору й тексту: навчальний посібник. Київ: Навчально-науковий інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2022. 130 с.
3. Михайлин І.Л. Гіпотеза про текст і мовлення в журналістиці. URL: <https://core.ac.uk> PDF
4. Різун В.В. Аспекти теорії тексту. URL: <http://journalib.univ.kiev.ua>
5. Сторр В. Наука сторітелінгу. Чому історії впливають на нас і як ними впливати на інших. Київ: Наш формат, 2023. 224 с.
6. Шаповалова Г.В., Шебештян Я.М. Теоретико-практичні питання текстознавства. Ужгород: Гражда, 2016. 100 с.
7. Яцимірська М. Сучасний медіа текст: політичні наративи, смисли і сенси, емоційні маркери. *Вісник Львівського університету. Серія Журналістика*. 2022. Вип.51. С.216-224.

Додаткова:

1. Васильєв Є.М. Сучасна драматургія: жанрові трансформації, модифікації, новації: монографія. Луцьк: ПВД «Твердиня, 2017. 532 с.
2. Мошинська О.Ю., Пилипенко С.Г. Гіпертекст у просторі культури. *Медіа і філософія: грані взаємодії: монографія*. Харків: Право, 2017. С.121 – 135. URL: <https://dspace.nlu.edu.ua> PDF
3. Татаренко А. Гіпертекст, «гіпертекстуальність», «ерготична література»: походження та окремі аспекти функціонування термінів. *Studia Slovalistica*. 2011. С.100-114.
4. Шиліна А.Г. Типи супертекстів і система супертекстових відношень у російськомовному жіночому журналі України. *Мовознавство*. 2013. № 4. С.57 – 66.
5. Шульська Н.М., Костусяк Н.М., Римар Н.Ю. Комунікативно-логічні стратегії творення заголовків у сучасних онлайн-ЗМІ (на прикладі регіональних видань). *Вчені записки ТНУ імені В.І.Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2021. Т.32 (71). № 4. Ч.3. С.250 – 256.

15. Електронні інформаційні ресурси:

1. <http://dspace.nbu.gov.ua/> Наукова електронна бібліотека періодичних видань НАН України

2. <https://ouci.dntb.gov.ua/OpenUkrainianCitationIndex> (OUCI) – українська база даних наукових цитувань